

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15519

гр. София, 08.05.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
закрито заседание на 08.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разглежда дело номер **2928** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на К. С. Ф., ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. В., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) №575/27.02.2025г., издадена от мл. автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в отдел Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл.171, т.1, б.„б“ от ЗДвП му е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

В жалбата е направено особено искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорената заповед, по което съдът се е произнесъл с Определение №9726/20.03.2025 г., с което е отхвърлил искането.

На 24.03.2025г. е постъпило в АССГ, ново искане от К. С. Ф., ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. В., по чл.166, ал.2, вр. ал.4 АПК, за спиране на допуснатото изпълнение по процесната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 575/27.02.2025г., издадена от мл. автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в отдел Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи, отхвърлено с Определение №10242/24.03.2025 г.

С процесното искане от 08.05.2025 г. отново е направено такова за спиране на допуснатото предварително изпълнение Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 575/27.02.2025г., издадена от мл. автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в отдел Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи. В същото се релевират доводи за наличие на нови обстоятелства, които не са съществували при издаване на заповедта. Позовава се на ангажирани по делото доказателства, видно от които по ДП №417/22.04.2025 г., пр.пр. №3588/2025 г. по описа на СРП, е назначена химическа експертиза, както и на приложени рецепта, удостоверение за раждане- 2 бр., служебна бележка от детска градина, амбулаторен лист, трудов договор, копие от лична карта, сочещи настъпването на значителни или трудно поправими вреди за оспорващия в резултат от предварителното му изпълнение, предвид невъзможността на жалбоподателя да

полага труд като „шофьор товарен автомобил“ и да реализира доходи за семейството си – малолетни деца, бременна жена, възрастна баба и осигуряване на транспорт на същите.

Като обсъди доводите, изложени в искането за спиране и приложените доказателства, съдът намира следното:

Искането за спиране е допустимо, а по същество е основателно.

Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 АПК. Съгласно чл. 166, ал. 4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Според разписаното в нормата на ал. 2 това право може да се упражни от оспорващия при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

Следва да се има предвид, че когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презумира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима.

Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 АПК на актове по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

Искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е мотивирано с вече настъпили вреди, породени от невъзможността жалбоподателят да изпълнява трудовите си задължения като шофьор, съответно да реализира доходи и да полага грижи за семейството си. Несъмнено, към датата на налагане на мярката придаденото предварително изпълнение на заповедта се явява единствен и възможен нормативен способ за реализиране на законната цел. Изминалият срок на действие на ПАМ, доказателствата, че по цитираното ДП е назначена химическа експертиза и ангажираните писмени доказателства обаче безспорно представляват нови обстоятелства по смисъла на чл. 166 ал. 2 изр. второ от АПК, а нормативната постановка допускаща подобно сезиране при всяко положение на делото, обосновава и преценката на съда към настоящия момент и в светлината на посочените факти. В случая, предварителното изпълнение на заповедта засяга личен интерес на Ф. с реципрочна интензивност, с каквато твърдяното нарушение засяга обществен интерес, който предварителното изпълнение по чл. 172, ал. 6 ЗДвП охранява.

Предвид изложеното, съдът приема, че са налице предпоставките по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК, а именно допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на ПАМ ще има значителни негативни последици за жалбоподателя, поради което е дължимо спиране на предварителното

изпълнение на заповедта, до решаване на въпроса по същество.

Така мотивиран, Административен съд-София град, III отделение, 73-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 575/27.02.2025г., издадена от мл.автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в отдел Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на К. С. Ф., ЕГН [ЕГН] от [населено място], на основание чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП е наложена ПАМ– временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7- дневен срок от съобщението за постановяването му.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: